

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Deus vti semper præ oculis sit habendus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

per gyrum se collocant, atque Iesum adductum in medium statunt liuidis oculis ipsum intuentes. Nemo illi ad sedendum obrulic locum, nemo honorauit, sed vt vilissimum omnium contempserunt, atq; in sui medio statuerunt. Quam miserabile est cogitare, at videre quam multo erat miserabilius, Dominum Iesum aded respectum, aded vilem atq; facinorosum habitum, stare coram hominibus vilissimis, superbis, tumidis, & sibi inimicissimis, discutiendum, atq; iudicandum? Quam gloriabantur apud se corda superba, quod humiliatum ignominiaq; hac affectum, coram se stare videbant Dominum? Quam superbe in illum conuiciabantur, quam tumide contemnebant, quamque indignum & vilem aestimabant Iesum, quem allocutione nisi per contemptum, & iniuriosa vix dignabantur? Si Christi maiestatem attendis & humilitatem simulq; eorundem hominum facinorosorum superbiam, auaritiam & inuidiam: mirum est quomodo non compati possis ex animo Domino Iesu, qui veluti probrosus ignominiosusq; stat ante hostes suos, sibi insultantes quasi victus & in eorum manibus conclusus. Stet itaq; Iesus in concilio malignantium ante omnem sermonem alium obiurgatus, reprehensive, contemptus & exprobratus. Vide autem quantum laesus fuerit Dominus, nequitiam fraudemq; cognoscens iudicis: & quod ab eo foret iudice iudicandus, qui conatu, viribus artibusq; omnibus conabatur peruertere iudicium, opprimere innocentem, damnare iustum. Erat quidem Dominus Iesus ad omnia haec patiens, quippe qui ad patiendum vltro venerat: nihilominus tamen quia naturae humanae in se habuit veritatem, laedebatur cor eius: quod certe quanto tenerimum, quanto nobilissimum, quantoq; fuit innocentissimum, tanto fraudibus, contumelijs, & id genus iniurijs alijs maxime laedebatur, non ex impatientia sed ex naturae tum veritate tum nobilitate. Ex zelo quoque offendebatur reuerentiae, quo iniustitiam impietatemq; omnem execrari cogebatur. Quamuis autem haec omnia tanquam impia damnare, eisdemq; contraria vrgebatur sentire, voluntarie tamen, etiam iuxta sensualitatem rationi plene subiectam, omnia quae sibi irrogabantur, amplectebatur. Neque enim virtuti derogat patientiae, laesionem sentire, siue corporalis ea sit, siue spiritualis: quin potius maioris est indicium virtutis, augetq; meritum, laesione non laedi, hoc est, sentire quidem dolorem, non tamen dolere propter dolorem, ita vt de patientia animiq; resignatione quid minuatur. Alioquin virtutis studiosum, fore oporteret stupidum ac insensibilem, quod certe neq; laudem, neq; haberet praemium. Habet (scimus) corpus laesiones suas, habet nihilo secius animus, vnde laedatur. Itaq; quomodo affligitur corpus, ita affligitur & animus. Si quis corporis sustinere potest afflictiones, potest & animi. Intelligendum est igitur, animae Christi, pro nobilitate naturae innocentiaq; non minus fuisse dolorosas iniurias, quam corpori fuere tormenta. Vtraq; tamen Christo non solum patienter, verum etiam desideranter ex amore & virtute sunt suscepta. Pari igitur modo in reliquis quoque omnibus intelligenda sunt quaecunq; (siue derisiones, siue opprobria sint aut tormenta) Christo dicuntur fuisse molesta.

Deus vti semper pra oculis sit habendus.

Disce Deum pra oculis habere, discere eum prouidentiam omnium habere rerum & curam: discere quoq; eius bonitati confidere & inniti, & dic:
Domi-

Nequitia
Caiphe qua-
tum laesit
Christum.

Laesionem
sentire quo-
modo non
deroget.

Iniuriae qua
dolorose fue-
runt animae
Christi.

Dominus mihi adiutor, non timebo quid faciat mihi homo nihil enim humana sapientia, quæ est calliditas aut versutia, valet contra consilium Domini. Et certi sumus, eum qui habitat in adiutorio altissimi, in protectione Dei cæli commorari. Itaque Dominus noster Iesus Christus ductus est de iudice ad iudicem, ut non timeant sui amici dum steterint ante reges & præfides propter nomen illius, nec solliciti formident quid loqui debeant. Ipse namque propterea ante iudicem tacuit, ut suis daret os & sapientiam cui contradicere nequeant omnes aduersarij eorum.

Psal. 117.

Psal. 90.

Matth. 10.

IESUS A FALSIS EST TESTIBUS ACCUSATUS. Articulus XVIII.

Svmmi vero sacerdotes & omne consilium quærebant falsum testimonium contra Iesum ut eum morti traderent. Et non inuenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Multi enim falsum testimonium dicebant, aduersus eum: & conuenientia testimonia non erant. Nouissime autem venerunt duo falsi testes & falsum testimonium ferebant aduersus eum, dicentes: Hic dixit & quoniam audiuimus eum dicentem: Possum destruere hoc templum Dei manu factum, & post triduum aliud non manu factum reedificare. Et non erat conueniens testimonium illorum.

Matth. 26.

Marc. 14.

Lucæ 22.

HOMILIA XVIII.

DVm in concilio staret Iudæorum Dominus Iesus, satagunt Iudæi summo opere inuenire, quo Dominum accusent. Eam ob rem multos adducunt testes, sed testimonia conuenientia nulla aderant. Hoc Euangelista dicit quoque. *Principes sacerdotum & omne concilium quærebant falsum testimonium contra Iesum, ut eum morti traderent: & non inuenerunt, etiam cum multi falsi testes accessissent.* Vides quia eum morti voluerunt tradere, ideo quæsierunt colorem, quo se fingerent id iuste facere, ut ipsorum celaretur inuidia. Neque enim quia inuenirent in Christo causam delictumve, propter quod morti esset obnixus, voluerunt eum occidere: sed quia volebant occidere, quæsierunt quo velamine malitiæ, quo ve figmento iustitiæ id possent. Dicis, cur ad eum Christo fuerunt infesti, ut vitam tantopere eidem tollere molirentur? Non ob aliud aliquid eum odio habuerunt, nisi propter veritatem & iustitiam, quam Christus constantissime tenebat, loquendo, docendo, viuendo. Ipsi verò mali, iniqui, impij, crudeles, iniusti, superbi, auari, ambitiosi atque dolosi erant: quare sæpenumero durè eos Christus arguerat, ideo super se permittere nolebant viuere meliorem, ne ipsi degeneres arbitrati, improperia sustinerent. Considera quod pontifices erant de tribu Leui, & pharisæi pro maiori parte de tribu Simeon, idcirco hoc concilium Iacob pater horum præuidens, dicit moriturus: *Simeon & Leui vasa iniquitatis bellantia, in concilio eorum non veniat anima mea, &c.* Considera secundò Domini innocentiam

Odio eum habuerunt Christum Iudæi.

Concilium hoc vti olim à patriarcha Iacob præuisum fuerit. Gen. 49.